

els contes de

ARQUEOLOGIA

1. Medicina: La Laura i en Joan viatgen a Moçambic
2. Informàtica: La Laura i en Joan salven el MareNostrum
3. Pedagogia: La Laura i en Joan investiguen la pissarra digital
4. Biologia: La Laura i en Joan es capbussen a les Illes Medes
5. **Arqueologia: La Laura i en Joan descobreixen el món dels ilergets**

La Laura i en Joan són dos infants amb poders màgics que de tant en tant participen en recerques superinteressants... Però la maga que se'ls va aparèixer dins de la llàntia màgica del museu els va fer prometre que només els farien servir durant un parell de dies...

5

La Laura i en Joan descobreixen el món dels ilergets

ARQUEOLOGIA

Generalitat de Catalunya
Departament d'Innovació,
Universitats i Empresa
Comissionat per a Universitats
i Recerca

R Recerca

Departament d'Innovació, Universitats i Empresa
Comissionat per a Universitats i Recerca
Direcció General de Recerca

Trobareu una guia didàctica i una col·lecció de materials per aprofundir diversos aspectes relacionats amb els contes a l'adreça següent:

www.gencat.cat/recerca/divulgacio

Autor: Josep M. López Madrid
Il·lustració: Montse Español
Edició: Xavier Gómez Cacho
Coordinació del projecte: Neus Sallés
Disseny i maquetació: Jordi Sales
Correcció: Maria Prieto

Assessora: Clara Masriera, *investigadora en didàctica de l'arqueologia*

Agraïm la col·laboració de Carme Belarte i l'Institut Català d'Arqueologia Clàssica.

Comitè editorial: Francesc Xavier Hernández Cardona, Olga Alay, Blanca Ciurana, Montserrat Giró, Joan Reixach, Glòria Vergés, Victòria Vidal.

© **2007** Josep M. López Madrid, sobre el text
© **2007** Montse Español Rodié, sobre els dibuixos
© **2007** Departament d'Innovació, Universitats i Empresa, sobre l'edició

Impressió: Novoprint.

Dipòsit Legal: B.17613-2007

No és permesa la reproducció total o parcial d'aquest llibre, ni el seu tractament informàtic, ni la seva transmissió a través de qualsevol mitjà, bé sigui electrònic, mecànic, per fotocòpia, per enregistrament o d'altres mètodes, sense el permís previ i per escrit dels titulars del *copyright*.

La Laura i en Joan

descobreixen el món dels ilergets

text de **Josep M. López Madrid**
il·lustracions de **Montse Español**

Era un divendres calorós, el juliol tot just començava i l'estiu agafava força. En Joan i la Laura estaven jugant a tennis.

–Anem 30 iguals, oi? –preguntà la Laura.

–No, guanyo 40 a 30! –replicà en Joan.

Just quan començaven a discutir sobre qui tenia la raó, la veu d'un home els va interrompre.

–Ep, vaillets! Sou en Joan i la Laura, oi? Jo sóc en Raül, de l'Institut Català d'Arqueologia Clàssica. Us he vingut a buscar perquè necessitem que ens ajudeu en una investigació arqueològica.

–Ostres, i què hem de fer? –l'interrogà en Joan.

–De moment, heu d'acompanyar-me a una excavació –digué en Raül.

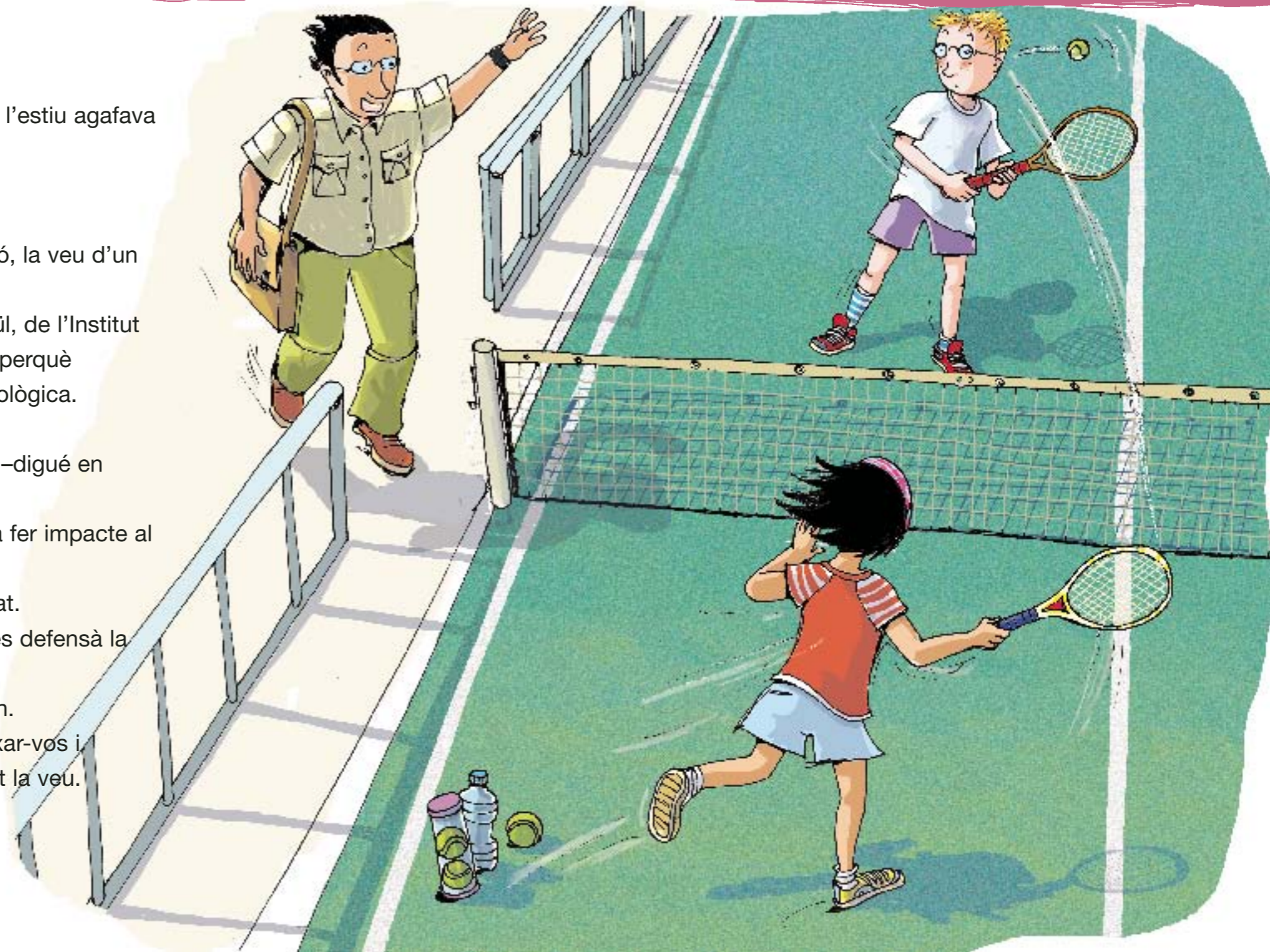
I en aquell moment una pilota llançada per la Laura va fer impacte al cap d'en Joan.

–Ho has fet expressament! –cridà en Joan molt enfadat.

–Que no! No havia vist que estaves parlant i he tret –es defensà la Laura.

–Això és mentida! No saps perdre! –li retragué en Joan.

–Calma! No us baralleu per una cosa així. Aneu a dutxar-vos i afanyeu-vos, que us espero fora –digué en Raül alçant la veu.

Encara una mica enfadats, en Joan i la Laura van anar cap als vestidors. Després de dutxar-se ja no es recordaven de la picabaralla. Només tenien al cap l'aventura que els esperava; es van donar les mans i van repetir quatre vegades «unim les nostres energies»!
Fantàstic! Ja estaven a punt. Els poders màgics començaven a funcionar...

–Agafarem un helicòpter i després un cotxe per anar a l'excavació. Allà ens espera el meu company.
–On anem? –preguntà la Laura.
–A un jaciment arqueològic increïble ple de restes d'èpoques passades.
–On és? –preguntà la Laura.
–A Soses, a la província de Lleida. És un antic poble dels ilergets. Mireu el mapa –els assenyalà en Raül.
–Que guai! –van exclamar en Joan i la Laura. Els encantava viatjar amb helicòpter.

–Els ilergets eren un poble iber que vivia fa molts i molts anys a les terres de Lleida –digué en Raül–. Nosaltres anem a Soses. Veieu aquest poble que es deia Iltirta? Doncs va ser el primer nom que va tenir l'actual ciutat de Lleida.

–Que interessant! És apassionant descobrir coses del passat!

–comentà animat en Joan.

–I tant, així ens coneixem millor a nosaltres –assentí la Laura.

–No tots els jaciments arqueològics són com aquest, aquí hi ha molta cosa per descobrir –puntualitzà en Raül.

De seguida van arribar a l'excavació, on van conèixer en Jesús, el company d'en Raül. I tots quatre van posar fil a l'agulla ràpidament perquè només tenien dos dies per treballar.

–Avui ens dedicarem a recollir totes les restes que trobem i després excavarem –digué en Jesús–. Recordeu que cal anar amb molt de compte a l'hora d'excavar, hi ha peces que poden ser molt delicades i d'altres molt petites.

–I tant, i seria una llàstima que se'ns trenquessin a nosaltres després que han sobreviscut més de dos mil anys!

–digué en Joan.

–Quina responsabilitat, no vull fer malbé el nostre patrimoni arqueològic

–digué la Laura amb to solemne.

Van passar tota la tarda excavant. Va ser molt emocionant, cada troballa que feien els omplia d'alegria i orgull.

–Mira, Raül, sembla una làmina amb escriptura.

Aniré amb compte que no es trenqui –digué la Laura.

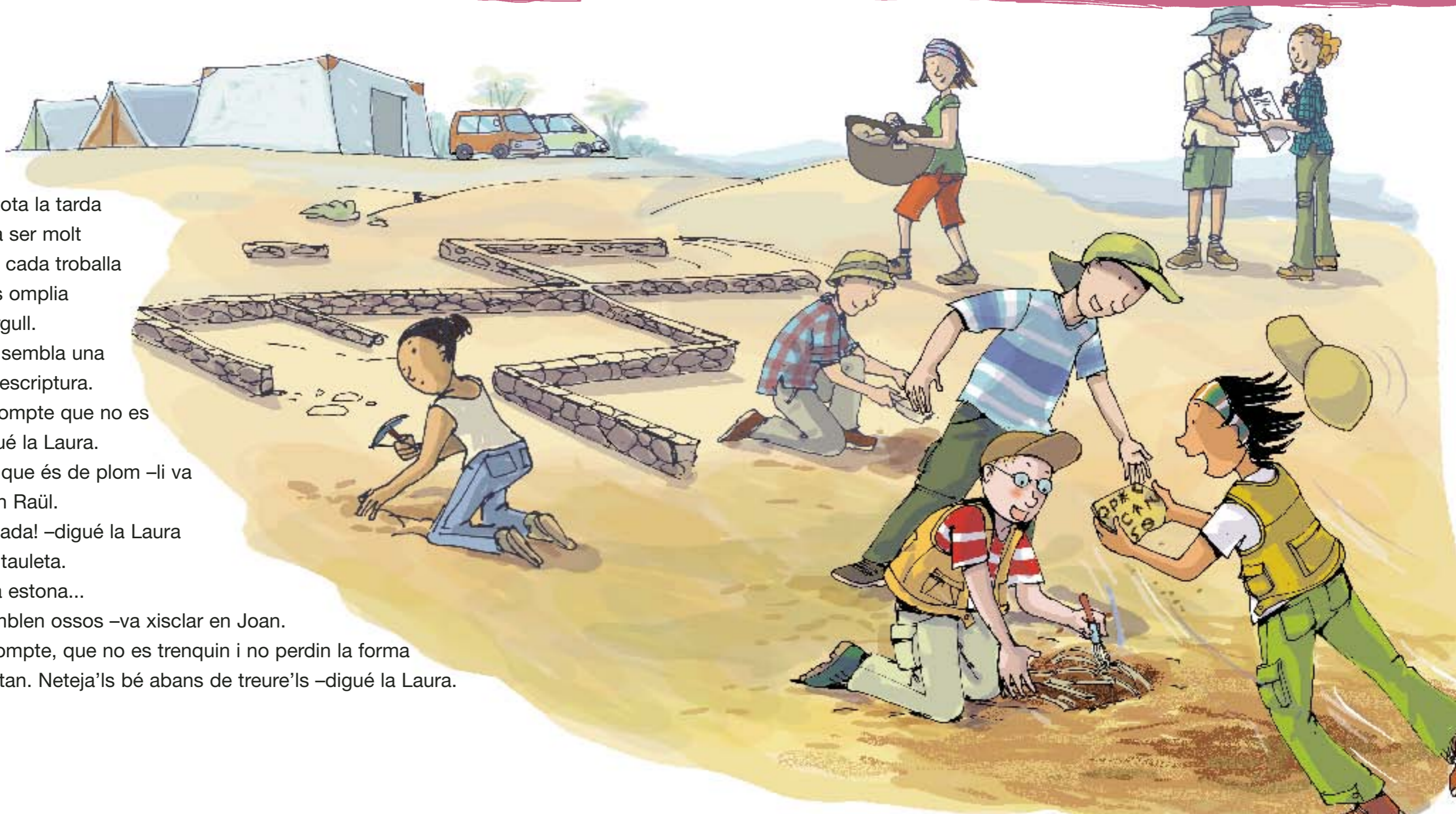
–Tranquil·la, que és de plom –li va respondre en Raül.

–Quina passada! –digué la Laura mirant-se la tauleta.

Al cap d'una estona...

–Aaaah! Semblen ossos –va xisclar en Joan.

–Vés amb compte, que no es trenquin i no perdin la forma en la que estan. Neteja'ls bé abans de treure'ls –digué la Laura.

–Ostres, aquí hi ha alguna cosa molt dura! No puc continuar picant! –exclamà la Laura mentre li rebotava el pic.

–Potser és una eina de pedra. Busca on acaba la part dura –li digué en Jesús.

–Oh! Sembla un molí, entre els quatre el portarem –proposà la Laura.

Després de tantes emocions i de treballar tant, la Laura i en Joan estaven rendits, i quan van arribar a la tenda de seguida es van adormir.

Dissabte el van dedicar a classificar i interpretar totes les troballes del dia abans, i per ajudar-los es van afegir a l'equip de recerca arqueològica la Cristina i en Gerard.

–Quina làmina! –exclamà la Cristina. Llàstima que encara no haguem desxifrat l'escriptura dels ibers.

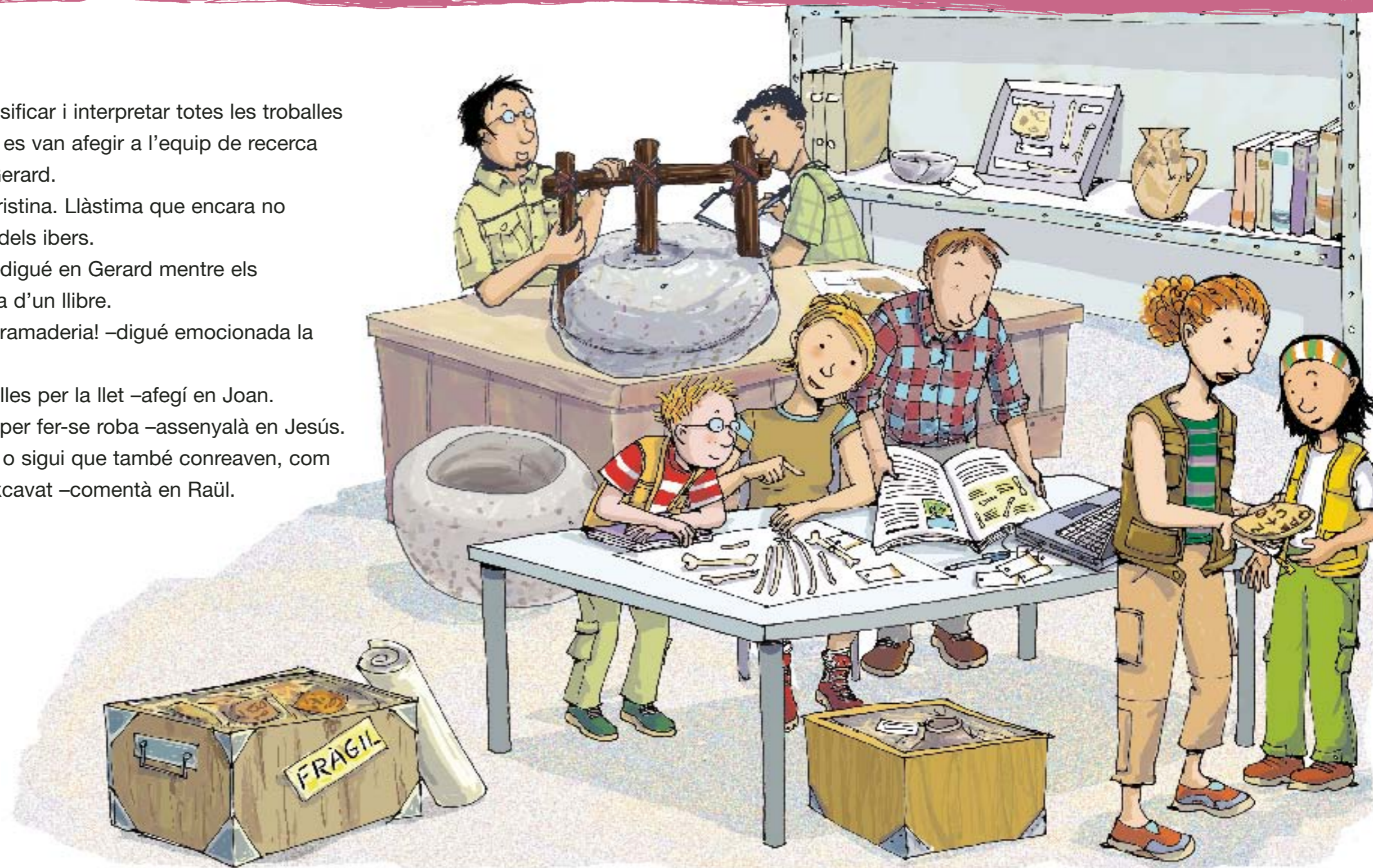
–Els ossos semblen d'ovella –digué en Gerard mentre els comparava amb una fotografia d'un llibre.

–Això vol dir que coneixien la ramaderia! –digué emocionada la Laura.

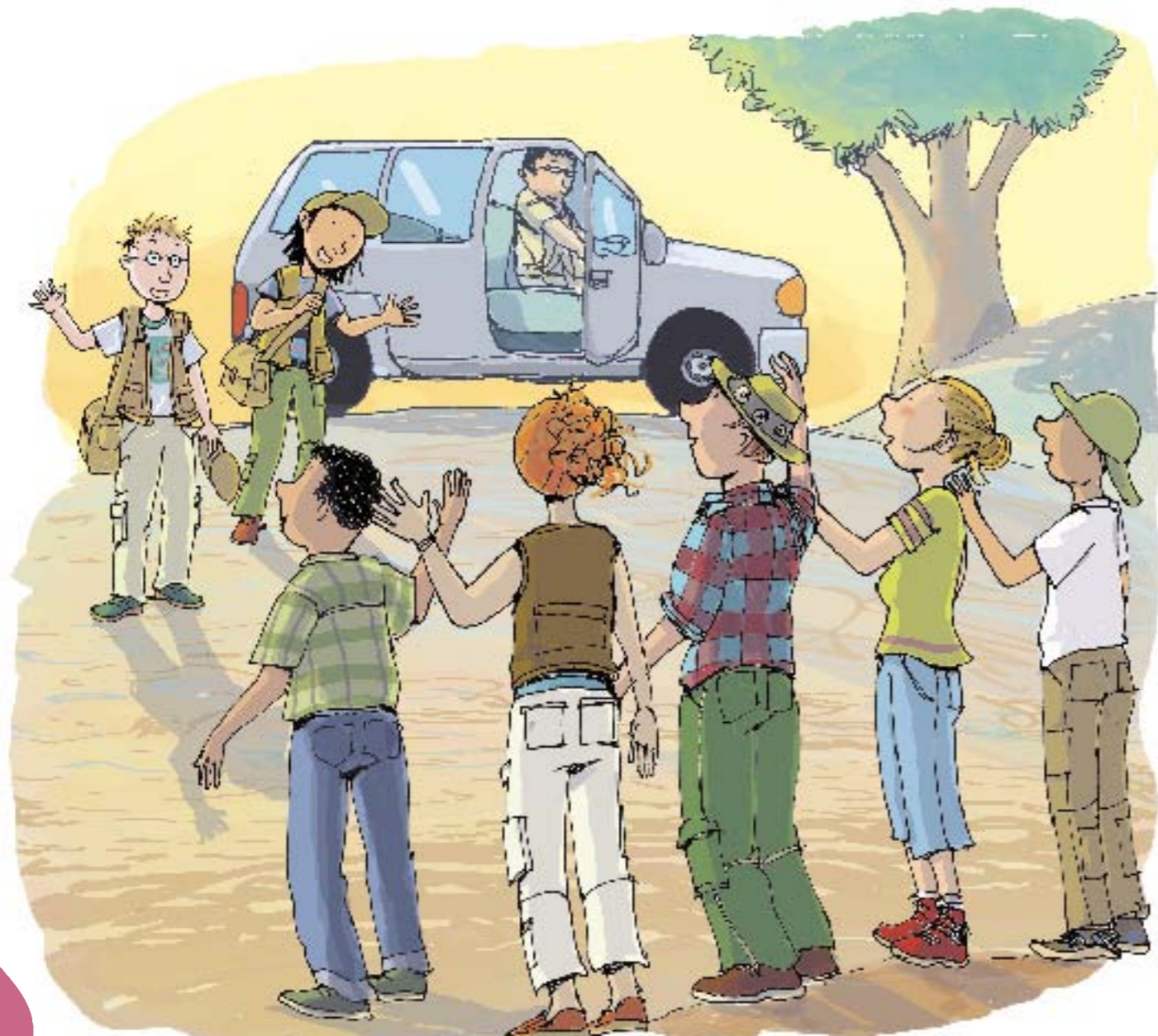
–Això mateix, devien tenir ovelles per la llet –afegí en Joan.

–I també per aprofitar la llana per fer-se roba –assenyalà en Jesús.

–Això sembla un molí de blat, o sigui que també conreaven, com en altres poblats que s'han excavat –comentà en Raül.

Els dos dies van passar volant. S'ho havien passat tan bé! Però s'havia acabat el temps i la Laura i en Joan havien de marxar. Van fer una forta abraçada a tot l'equip de recerca arqueològica per acomiadar-se'n.

–Ha estat meravellós, Laura! –comentà en Joan.

–La recerca en arqueologia m'ha semblat increïble, m'encantaria dedicar-m'hi, de gran –digué amb veu somiadora la Laura.

–Òndia, i a mi! –exclamà en Joan. Ara la Sílvia i en Francesc de la biblioteca sí que al·lucinaran. Segur que demà mateix comencen a estudiar arqueologia.

–És que descobrir coses del passat és fascinant –digué en Joan.

–És clar, i és necessari per saber qui som i d'on venim –afegí la Laura.

-Mira quines vistes més
esplèndides -digué en Joan.
-I tant! -li va respondre la
Laura-. Sort que la pilot ha
accedit a sobrevolar
l'excavació, és
fantàstic!

